

200803593/1.

Datum uitspraak: 15 oktober 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) op het hoger beroep van:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
gevestigd te
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/7814 van de rechtbank 's-Gravenhage van
23 april 2008 in het geding tussen:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

en

de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 november 2006 heeft de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aan [naam] hierna: [naam] en boete opgelegd van € 9.500,00 wegens overtreding van de artikelen 2, eerste lid, en artikel 15, tweede lid, van de Wet arbeid vreemdelingen.

Bij besluit van 19 september 2007 heeft de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (hierna: de minister) het daartegen door [naam] gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 april 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door [naam] ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft [naam] bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 16 mei 2008, hoger beroep ingesteld.

Bij brief van 20 augustus 2008 heeft [naam] een nader stuk ingediend.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

2. Overwegingen

2.1 Bij besluit van 19 september 2007 heeft de minister het bezwaar van [naam] tegen het besluit van 28 november 2006 niet-ontvankelijk verklaard, omdat dit niet tijdig was ingediend. In de stelling van [naam] dat zij het besluit eerst op 4 januari 2007 heeft ontvangen, heeft de minister geen aanleiding gezien de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten.

2.2. [naam] betoogt dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte enerzijds heeft aanvaard dat het besluit van 28 november 2006 [naam] eerst op 4 januari 2007 heeft bereikt, terwijl de rechtbank anderzijds heeft overwogen dat de bezwaartermijn is aangevangen op 29 november 2006 en is geëindigd op 9 januari 2007. De rechtbank heeft volgens [naam] niet onderkend dat, aangezien het besluit van 28 november 2006 eerst op 4 januari 2007 door haar is ontvangen, de bezwaartermijn op 5 januari 2007 is aangevangen en op 18 februari 2007 is geëindigd.

2.3. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 12 september 2007 in zaak nr. 200705035/1; www.raadvanstate.nl), dient, ingeval van niet aangetekende verzending van besluiten of andere rechtens van belang zijnde documenten, het

desbetreffende bestuursorgaan aannemelijk te maken dat het desbetreffende stuk is verzonden. Indien het de verzending aannemelijk heeft gemaakt, ligt het op de weg van de geadresseerde om, indien daartoe aanleiding bestaat, de ontvangst ervan op niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen. Eerst als dat gebeurt, is het aan het bestuursorgaan dat het stuk heeft verzonden om de ontvangst daarvan door de geadresseerde aannemelijk te maken.

2.4. Hoewel het besluit van 28 november 2006 niet aangetekend of met bericht van ontvangst is verzonden, is de minister erin geslaagd de verzending van dat besluit aannemelijk te maken. In dit verband is van belang dat in de aanhef van het besluit het correcte adres van is vermeld. Voorts heeft de minister een computerschermafdruck van het postregistratiesysteem overgelegd waaruit blijkt dat het besluit van 28 november 2006 op dezelfde dag is verzonden. Gezien het voorgaande heeft de rechtbank terecht geconcludeerd dat het besluit van 28 november 2006 op dezelfde dag is verzonden, zodat de bezwaartermijn ingevolge artikel 6:8 van de Algemene wet bestuursrecht de dag daarna is aangevangen en is geëindigd op 9 januari 2007. De rechtbank heeft voorts terecht geconcludeerd dat het bezwaar na afloop van deze termijn is ingediend.

als geadresseerde van voormeld besluit, heeft de ontvangst ervan kort na 28 november 2006, niet op niet ongeloofwaardige wijze ontkend. De enkele, bij brief van 13 februari 2007 overgelegde, verklaringen van 12 februari 2007 van (hierna:), enig aandeelhouder van inhoudende dat hij het besluit van 28 november 2006 op 4 januari 2007 tussen zijn correspondentie aantrof, en van zijn assistenten inhoudende dat hun in de eerste week van januari 2007 heeft verteld dat hij tussen de poststukken een brief van de Arbeidsinspectie van november 2006 had aangetroffen, zijn daartoe onvoldoende. Dat geldt evenzeer voor de uitleg die W. de Meer van het callcenter van TNT Post telefonisch aan de gemachtigde van zou hebben gegeven ten aanzien van de mogelijkheden van vertraging in de postbezorging van een niet aangetekende en niet geregistreerde zending. In dit verband is van belang dat ter zitting bij de rechtbank door een brief is overgelegd van H.H.A. Kuipers, Adviseur Arbeidszaken van TNT Post, waarin staat dat W. de Meer mogelijk telefonisch wat voorbeelden heeft genoemd ten aanzien van de vraag hoe het mogelijk is dat een zending aanzienlijke vertraging oploopt in de postbezorging, maar dat dit veronderstellingen zijn.

Het moet er derhalve voor worden gehouden dat het besluit kort na 28 november 2006 heeft ontvangen, zodat het betoog van dat haar niet kan worden verweten dat zij in verzuim is geweest omdat zij, na ontvangst van het besluit op 4 januari 2007, zo spoedig mogelijk op het besluit heeft gereageerd door op 15 januari 2007 een bezwaarschrift in te dienen omdat haar gemachtigde niet eerder beschikbaar was, reeds niet slaagt, omdat niet op niet ongeloofwaardige wijze heeft ontkend dat zij het besluit kort na 28 november 2006 heeft ontvangen.

Het vorenstaande in aanmerking genomen heeft de minister zich terecht op het standpunt gesteld dat de termijnoverschrijding niet

verschoonbaar kan worden geacht. De rechtbank heeft terecht geconcludeerd dat de minister het bezwaar terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2008

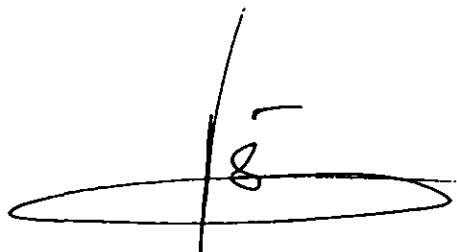
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

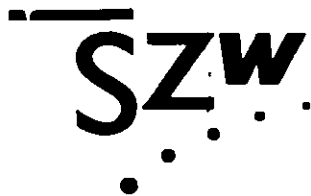
32-490.

Verzonden: 15 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

The Hague International Legal Services
t.a.v. de heer dr. A.A. Riyazi
Dignaland 15
2591 CA DEN HAAG

Postbus 11563
2502 AN Den Haag
Telefoon (070) 333 44 44
Telefax (070) 333 40 02
www.arbeidsinspectie.szw.nl

Uw brief
30 januari 2007

Ons kenmerk
AI/JZ/2007/4627/BOB

Doorkiesnummer
(070) 333 4267

Onderwerp
Beslissing op bezwaar

Datum
19 SEP. 2007

Contactpersoon
mr. Gouw

Geachte heer

Bij faxbrief van 15 januari 2007 heeft mevrouw _____ namens _____ te _____ (hierna: belanghebbende) bezwaar aangetekend tegen de beschikking van 28 november 2006, kenmerk 070603378/03 (hierna: de bestreden beschikking).

Ontvankelijkheid

De Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) stelt formele eisen aan een bezwaarschrift. Voordat een bezwaarschrift inhoudelijk kan worden behandeld, moet aan de formele eisen van de Awb zijn voldaan. Een bezwaarschrift dat niet aan deze formele eisen voldoet, dient niet-ontvankelijk te worden verklaard. Het bezwaarschrift wordt dan niet inhoudelijk in behandeling genomen. Artikel 7:11 eerste lid van de Awb bepaalt namelijk dat alleen indien het bezwaar ontvankelijk is op grondslag daarvan een heroverweging van het bestreden besluit plaatsvindt.

Eén van de formele eisen die de Awb aan een bezwaarschrift stelt, is dat het bezwaarschrift tijdig moet worden ingediend. Een bezwaarschrift dat niet tijdig wordt ingediend, is niet-ontvankelijk. Ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaarschrift blijft, op grond van artikel 6:11 van de Awb, niet-ontvankelijkheid slechts dan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

De termijn waarbinnen een bezwaarschrift moet worden ingediend bedraagt, ingevolge artikel 6:7 van de Awb, zes weken. Deze termijn eindigde in onderhavig geval op 9 januari 2007. Het bezwaarschrift is gedagtekend op 15 januari 2007. Ik heb het bezwaarschrift ontvangen op 15 januari 2007. Het bezwaarschrift is derhalve niet tijdig ingediend.

Bij brief van 30 januari 2007 bent u in de gelegenheid gesteld om aan te geven of er sprake is van een verschoonbare reden voor de te late indiening van het bezwaarschrift. Desgevraagd heeft u bij schrijven van 13 februari 2007 te kennen gegeven dat belanghebbende de bestreden beschikking pas op 4 januari 2007 heeft ontvangen. Gelet hierop had belanghebbende tot 10 februari 2007 de tijd om een bezwaarschrift in te dienen.

Hierover merk ik het volgende op.

De door u bestreden beschikking van 28 november 2006 bevat een duidelijke en correcte rechtsmiddelenclausule. In deze rechtsmiddelenclausule is onder meer aangegeven dat belanghebbende binnen zes weken na *verzending* bij mij een bezwaarschrift kan indienen. Ook bevat de rechtsmiddelenclausule het adres waar belanghebbende het bezwaarschrift kan indienen.

Uw stelling dat belanghebbende de bestreden beschikking pas op 4 januari 2007 heeft ontvangen, wat daar ook van zij, leidt niet tot het oordeel dat haar vervolgens een volle termijn ter beschikking staat om bezwaar te maken. U heeft in uw reactie d.d. 13 februari 2007 aangegeven dat belanghebbende u op 5 januari 2007 heeft verzocht om als gemachtigde op te treden. Aangezien u op dat moment niet beschikbaar was, heeft u belanghebbende aangeraden zich tot een andere rechtshulpverlener te wenden om per ommegaande een bezwaarschrift in te dienen.

Hieruit blijkt reeds dat belanghebbende nog vóór het einde van de bezwaartermijn een, desnoods pro forma, bezwaarschrift had kunnen indienen. Het feit dat namens belanghebbende pas op 15 januari 2007 een (pro forma) bezwaarschrift is ingediend, dient dan ook voor rekening en risico van belanghebbende te komen.

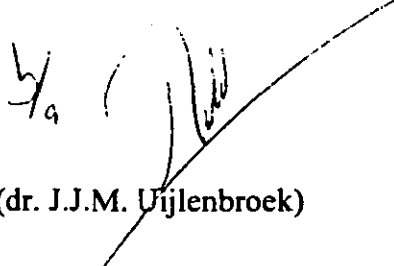
Uw reactie van 13 februari 2007 kan dan ook niet leiden tot het oordeel dat belanghebbende niet in verzuim is geweest als bedoeld in artikel 6:11 Awb.

Op grond van het bovenstaande acht ik de termijnoverschrijding niet verschoonbaar.

Beslissing

Gelet op het vorenstaande verklaar ik uw bezwaarschrift niet-ontvankelijk.

Hoogachtend,
de Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,
namens deze,
Algemeen Directeur van de Arbeidsinspectie,

(dr. J.J.M. Uijlenbroek)

Overeenkomstig de Algemene wet bestuursrecht kan tegen deze beschikking beroep worden ingesteld door degene wiens belang rechtstreeks bij deze beschikking betrokken is. Daartoe moet binnen zes weken na de datum van verzending van deze beschikking een beroepschrift met een kopie van deze beschikking worden ingediend bij de sector bestuursrecht van de rechtbank van de woonplaats van degene die het beroep instelt. Opgemerkt wordt dat Leiden ligt binnen het rechtsgebied van de rechtbank Den Haag, postbus 20302, 2500 EH Den Haag. Het beroepschrift dient te worden ondertekend en ten minste te bevatten de naam en het adres van de indiener, de dagtekening, een omschrijving van deze beschikking alsmede de reden(en) waarom de beschikking niet juist wordt gevonden. Voor de behandeling van het beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

UITSPRAAK
als bedoeld in artikel 8:77
van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Uitspraak in het geding tussen

gevestigd te | eiseres,

en

de Minister Sociale Zaken en Werkgelegenheid, verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 28 november 2006 heeft verweerder aan eiseres een boete opgelegd.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 15 januari 2007 een bezwaarschrift bij verweerder ingediend.

Bij besluit van 19 september 2007, verzonden op gelijke datum, heeft verweerder het bezwaar van eiseres niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 18 oktober 2007, ingekomen bij de rechtbank op dezelfde datum, beroep ingesteld.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en tevens bij faxbericht van 19 november 2007 een verweerschrift ingediend.

De zaak is op 12 maart 2008 ter zitting behandeld.

Eiseres heeft zich laten vertegenwoordigen door A.A. Riyazi.

Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. H.A. Mreijen.

II. Motivering

Ingevolge artikel 6:7 van de Awb bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift zes weken.

Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, van de Awb vangt de termijn aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

Ingevolge artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van

de termijn ingediend bezwaarschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

In geschil is of verweerder bij het bestreden besluit het bezwaar van eiseres tegen het besluit van 28 november 2006 terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Het besluit van 28 november 2006 is niet aangetekend verzonden. Verweerder heeft een afschrift overgelegd van het postregistratiesysteem waarin melding wordt gemaakt van een uitgaande brief gericht aan eiseres betreffende een boetezaak. De documentdatum is gesteld op 28 november 2006. Gelet hierop acht de rechtbank voldoende aannemelijk dat het besluit van 28 november 2006 op die dag is verzonden, zodat één dag daarna de bezwaartermijn is aangevangen (en is geëindigd op 9 januari 2007). Het bezwaarschrift is na afloop van deze termijn, bij schrijven van 15 januari 2007, ingediend.

Eiseres heeft als reden voor de overschrijding van de bezwaartermijn opgegeven dat zij het besluit van 28 november 2006 pas op 4 januari 2007 heeft ontvangen en dat haar gemachtigde niet eerder beschikbaar was om namens haar een bezwaarschrift in te dienen. Voor zover al aannemelijk zou worden dat zij het besluit pas op 4 januari 2007 zou hebben ontvangen, is daarmee geen rechtvaardiging voor de termijnoverschrijding gegeven. Eiseres had op dat moment tijdig, dat wil zeggen vóór 9 januari 2007 – zonedig op nader aan te voeren gronden – bezwaar kunnen maken, wat er ook zij van de redenen van de late ontvangst van het besluit van 28 november 2006. Tijdnood van haar (toenmalige) gemachtigde is evenmin een omstandigheid die de termijnoverschrijding van eiseres kan rechtvaardigen, nu eiseres zelf bezwaar had kunnen maken. Dat eiseres heeft gewacht tot haar gemachtigde beschikbaar was om namens haar een bezwaarschrift in te dienen komt voor haar rekening en risico. De rechtbank is van oordeel dat derhalve geen sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 6:11 van de Awb die in de weg zou staan aan niet-ontvankelijkverklaring. Verweerder heeft het bezwaar daarom terecht niet-ontvankelijk verklaard. Gezien het voorgaande behoeft hetgeen eiseres verder heeft aangevoerd geen bespreking.

Het beroep is ongegrond.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

III. Beslissing

De Rechtbank 's-Gravenhage.

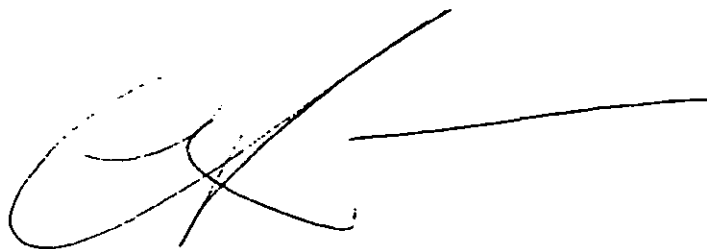
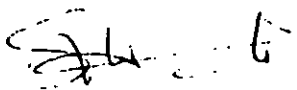
RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Aldus gegeven door mr. A.P. Pereira Horta en in het openbaar uitgesproken op 23 april 2008, in tegenwoordigheid van de griffier mr. S.M.C. Wesseldijk.

Voor eensluidend afschrift.
de griffier van de Rechtbank 's-Gravenhage.

Verzonden op: 23 APR. 2008

HILS

The Hague International Legal Service

Dignaland 15, 2591CA, The Hague, The Netherlands
Tel: +31(0)70-385 83 01 Fax: +31(0)70-385 71 47 E-mail: info@hilsholland.com

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

16 MEI 2008

ZAAKNR. 2008

DON:

BEHANDELD: DD:

PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

(hierna te noemen "de Afdeling")

Kneuterdijk 22

2514 EN Den Haag

HOGER BEROEPSCHRIFT

Hoger Beroep tegen UITSPRAAK, Rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht van 23 april 2008; Derde afdeling, enkelvoudige kamer Reg.nr. AWB07/7814 WET

inzake:

Appellante: te
Vertegenwoordigd door gemachtigde
Dr. A.A.Riyazi, M.I.B.A, te Den Haag

-tegen-

Verweerder: De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (hierna te noemen: "het Ministerie"), te Den Haag

16 mei 2008

Edelachtbaar college,

Samenvatting:

- 1) Dit hoger beroep is aangetekend tegen de aangehechte uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 23 april 2008 omtrent "Beslissing op bezwaar" van het Ministerie d.d. 19 september 2007 van niet-ontvankelijkheid (hierna te noemen "het Besluit"). Tegen het Besluit was een beroepschrift gedateerd 18 oktober 2007 (verder te noemen "beroepschrift", wiens inhoud is hier ingelast en herhaald) ingediend bij de rechtbank. In deze uitspraak overtreedt de rechtbank, o.a., artikel 7:26, lid 1 van Awb. Kort gezegd is de conclusie van de uitspraak in tegenspraak met de premisse; of met andere woorden de uitspraak is tegenstrijdig. De rechtbank aanvaardt, althans betwist niet, dat de beschikking¹ verzonden op een niet-aangetekende wijze, de appellante op 4 januari 2007 heeft bereikt. Zij concludeert echter, dat de zes weken bezwaar termijn, niet -- zoals het had moeten -- de volgende dag (na de dag van bekendmaking, d.w.z. 5 januari 2007) aanvangt en eindigt 18 februari 2007; maar dat deze termijn als het ware aanvangt de dag na de zelfde dag van verzending op 28 november 2007, d.w.z. 29 november 2006 en eindigt op 9 januari 2007!

¹ "Beschikking" is altijd gebruikt om te verwijzen naar de bestreden boetebeschikking d.d. 28 november 2006 van het Ministerie.

- 2) De rechtbank verliest uit het oog dat cliënt razendsnel op de beschikking gereageerd heeft zodra deze is ontvangen op 4 januari 2008. Haar kan derhalve redelijkerwijs niet worden verweten dat zij in verzuim is geweest. De uitspraak is aldus in strijd met art. 6:11 Awb hetgeen bepaalt: "Ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift blijft niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest."

I.

Zoals is geoordeeld door Raad van State, is de verzenddatum, gestempeld op de beschikking en aannemelijk gemaakt door een postregistratiesysteem van het bestuursorgaan, geen beslissend bewijs van bekendmaking. Deze stempel heeft niet meer bewijstechnische betekenis dan die van een weerlegbare veronderstelling dat het poststuk de geadresseerde heeft bereikt - dat in de meeste gevallen -- een dag na de vermelde datum. Een dergelijke veronderstelling blijft alleen bestaan indien niet anders is bewezen (Latijn: *Stabit praesumptio donec probetur in contrarium*). De Afdeling bevestigde dit juridische beginsel en de verdeling van de bewijslast tussen de partijen in verschillende uitspraken, onder meer door haar uitspraken van 26 juni 2000 in zaak no. 199903902/1, AB 2000/337; 27 april 2004 en in zaak no. 200402504/1, JV 2004/240 en 200410286/1. Volgens deze jurisprudentie zijn er drie aparte bewijs stappen, twee betreffen de bestuursorgaan en één de geadresseerde (Zie bij voorbeeld Uitspraak 200410286/1, Datum 3 augustus 2005, rov.2.2.2):

STAP 1: [**Bestuursorgaan's eerste bewijslast**]: "[Het] bestuursorgaan aannemelijk dient te maken dat het desbetreffende stuk is verzonden."

STAP 2: [**Geadresseerde's bewijslast**] "Indien het bestuursorgaan de verzending van het desbetreffende stuk aannemelijk heeft gemaakt, ligt het op de weg van de geadresseerde om, indien daartoe aanleiding bestaat, de ontvangst ervan op niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen."

STAP 3: [**Bestuursorgaan's tweede bewijslast**]: "Eerst als dat gebeurt, is het aan het bestuursorgaan dat het stuk heeft verzonden om de ontvangst daarvan door de geadresseerde aannemelijk te maken."

Nu het bestuursorgaan niet eens begonnen is de derde STAP aan te dragen en de rechtbank heeft aanvaard, althans niet betwist, dat de appellante zijn bewijslast (STAP 2) voldoende heeft aangedragen², geldt niet meer de veronderstelling dat de bestreden

---

² De appellante heeft haar bewijslast meer dan voldoende (niet op geloofwaardige wijze te ontkennen) aangedragen. Zij heeft een uitgebreid schriftelijke uitleg verschaft met drie ondertekende verklaringen, een van de heer Sarbolandi, de tandarts (aandeelhouder van de B.V.) en de andere twee van de Nederlandse assistenten die in de B.V. werkzaam zijn. Beroepschrift, Productie 5. Mw. Nancy Brugmans heeft dit feit ook voor de rechtbank onder ede bevestigd. TNT heeft ook in een brief d.d. 11 maart 2008 geadresseerd aan de appellante, welke is ingediend bij aan de rechtbank, de telefonisch uitleg van Mw. W de Meer, medewerker van de BV, omtrent de geloofwaardigheid van de mogelijkheid dat een niet-aangetekende brief de geadresseerde zo laat kan bereiken bevestigd. TNT heeft ook gezegd; " Mocht de Bestuursrechter

beschikking de geadresseerde de dag na de verzending heeft bereikt en dat de bekendmaking die dag heeft plaatsgevonden. De termijn van zes weken na de bekendmaking(Artikel 6: 8, lid 1 Awb) vangt in dat geval aan op de dag na de bewezen bekendmaking dag, d.w.z. 5 januari 2007 en komt tot aan het einde op 18 februari 2007. De termijn van zes weken kan dus niet worden geacht te zijn begonnen op de veronderstelde dag van 29 november 2006 en beëindigd is op 9 januari 2007 alsof de veronderstelling (*praesumptio*) onverlet is gebleven. Onder de omstandigheden heeft de veronderstelde bekendmaking dag van 29 november 2006 geen juridische betekenis of gevolg meer.

Er is absoluut geen juridische basis voor de mening dat de cliënt iets had moeten ondernemen tussen 4 januari 2007(de ontvangst of bekendmaking datum en 9 januari 2007, de einddatum termijn gerekend op de basis van de vooronderstelling dat de beschikking een dag na de gestelde datum van 28 november 2006 de cliënt bereikte). Zodanige plicht vloeit ongetwijfeld niet voort uit de wet. De Awb zegt immers ondubbelzinnig dat de zes weken termijn aanvangt na de bekendmaking(Artikel 6: 8, lid 1) zonder verdere voorwaarden te stellen. De wet veronderstelt altijd de afzijdigheid van een plicht tenzij anders is bewezen(*Semper praesumitur pro negante*).

Deze duidelijke bepaling geeft geen aanleiding voor een interpretatie van een bijkomende verplichting(*In claris non fit interpretatio*). Derhalve was het schrijven van een bezwaar “ zodanig op nader aan te voeren gronden”, zoals gezegd in de uitspraak(Uitspraak, p.2, vierde alinea) of een “pro forma” bezwaarschrift—zoals betoogd door het Ministerie in het Besluit-- binnen de 6 dagen(4-9 januari 2007) -- was zoals ook gediscussieerd in het beroepschrift—niet wettelijk vereist en nutteloos. Een rechter, die een duidelijk wetsregel anders interpreteert dan zoals deze gelezen dient te worden door er extra eisen aan toe te voegen, hij eigenlijk ongeoorloofd wetten maakt dan liever de wet na te leven (*Judicis est jus dicere, non dare*).

Mijn betrokkenheid bij andere zaken, anders dan wat de rechtbank zegt, heeft niets met deze kwestie te maken. Er bestaat in onze mening geen rechtsverlener die alleen één cliënt heeft. Ik heb evenwel een uitgebreid juridisch onderzoek gedaan en een gedetailleerd beroepschrift (vijf pagina's enkele single regelafstand met kleine font) geschreven binnen minder dan 4, niet eens zes, weken na de bekendmaking(4 januari 2007). Dit beroepschrift werd bij de rechtbank afgeleverd op 30 januari 2007. De beschikbaarheid van de gemachtigde en het toerekenen van het “risico” aan de cliënt—zoals besproken in de uitspraak(p.2, vierde alinea)—is dus een misverstand en zonder enige relevantie. Als ik het minder druk had, kon ik een paar dagen vroeger de bezwaarschrift completeren. Dit zou zeker van geen enkele juridische relevantie zou kunnen zijn. In iedere geval heeft een jurist langer dan 3 dagen(4-9 zonder weekend dagen) eerst om een finale oordeel te komen of de beschikking echt juridisch onaanvaardbaar is. Zie ook p.4, laatste alinea en de volgende pagina).

---

in casu van oordeel zijn dat de aanwezigheid van een TNT medewerker absoluut vereist is dan zie ik zijn oproep tegemoet.”

II.

Het Nederlandse recht beschouwt het vervallen van de zes weken termijn niet als iets waardoor noodzakelijkerwijs het gevolg van niet-ontvankelijkheid is verbonden. Wettelijk gezien heeft het laten verlopen van deze termijn enkel een weerlegbare veronderstelling van nalatigheid tot gevolg. Iemand die een beschikking ontvangt en niets ergegen doet gedurende zes weken wordt geacht nalatig te zijn geweest en dus de hulp van de wet niet te verdienen. De Nederlandse recht kent het volgende beginsel: In het Latijn *Leges vigilantibus non dormientibus subveniunt* [Wetten helpen de vigilante personen, niet slapende mensen]. Het is zeker onredelijk en oneerlijk iemand die niet nalatig is geweest geen zes weken tijd te geven om zich te verdedigen. Het universeel recht op het voeren van (*Audi alteram partem*) wordt in geen juridische systeem gewoonweg losgelaten. Dit is de *raison d'être* voor het eerder geciteerde artikel 6:11 van de Awb. Ook het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) kent grote betekenis toe aan dit beginsel³.

De heer [redacted] de tandarts, zijnde de enige aandeelhouder van de [redacted], heeft al het mogelijke gedaan zodra hij de beschikking ontvangen heeft op 4 januari 2008. Hij heeft die zelfde dag contact gezocht en gekregen met Mw. Kooi, genoemd als "contactpersoon" op de beschikking, om zich te laten informeren waarom de beschikking hem zo laat heeft bereikt, maar deze persoon, werkende in Rotterdam, had niets met de zaak te maken. Deze naam was ten onrecht op de beschikking vermeld. De heer [redacted] heeft dan, denkend dat ondergetekende, zijnde zijn patiënt, hem welwillend zo spoedig mogelijk van dienst te kunnen zijn, deze persoon gebeld.

Ik heb ingestemd om hem de volgende dag te ontvangen, hoewel ik het toen zeer druk had. Ik heb hem in onze bespreking verteld dat ik de beschikking nauwkeurig zou bestuderen en tegen het einde van januari graag een bezwaarschrift ergegen zou willen completeren en bij de rechtbank indienen⁴. Verder raadde ik hem aan ervoor te zorgen om binnen enkele dagen een advocaat te vinden teneinde het Ministerie te berichten dat de cliënt voornemens is om een bezwaarschrift in te dienen. Mijn bedoeling in deze, zoals gesteld in het beroepschrift, was alleen om de bewijslast van te laat verkrijgen van de beschikking te vermijden. Dit lukte hem in minder dan twee weken na de bekendmaking op 4 januari 2007, immers de eerste brief werd op 15 januari verzonden aan het Ministerie. De ondergetekende heeft ook een gedetailleerde bezwaarschrift op 30 januari 2007, binnen minder dan vier weken na de bekendmaking, bij het Ministerie ingediend.

De mening dat "[E]isers[de heer [redacted]] zelf bezwaar had kunnen maken." (Uitspraak, p.2, vierde alinea) is helemaal geen rechtvaardiging om de voordeel van een

---

³ Artikel 6 . Recht op een eerlijk proces:

3. Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, heeft in het bijzonder de volgende rechten:
b. te beschikken over de tijd en faciliteiten die nodig zijn voor de voorbereiding van zijn

verdediging

⁴ Het hoeft geen betoog dat het niet voorstelbaar is dat ik de 5 pagina bezwaarschrift dezelfde dag(30 januari 2007) zou kunnen schrijven en voor het gerecht brengen.

vigilante persoon, zoals bepaald in artikel 6:11 van de Awb, van hem weg te nemen. Hij, als een tandarts, was kennelijk niet bekwaam om te oordelen of de beschikking juridisch correct was. Het is niet redelijk tegen een beschikking te protesteren terstond na ontvangst. Dit moet gebeuren alleen als goede juridische redenen ervoor bestaat. Mens moet een beschikking, als hij haar juridisch gerechtvaardigd vindt, accepteren liever dan onmiddellijk betwisten; anders is een dergelijke gedachteloos bezwaarschrift zonder voldoende juridische ondersteuning louter verspilling van tijd en geld. Ik zou zelf niet dat doen als na het bestuderen van alle relevante rechtelijke en feitelijke data naar oordeel gekomen had dat de beschikking aanvaardbaar is. De heer had geen opleiding voor deze bedoeling. Bovendien mocht de heer, een Iraniër gestudeerd in Duitsland, met heel beperkt kennis van Nederlandse spreektaal, niet verwacht worden zelf een bezwaar schrijven, terwijl de goedopgeleide Nederlanders, die geen juristen zijn, vinden het niet gemakkelijk te doen is.

Ten slotte, het door het Ministerie gehanteerde draconisch begrip van verzuim i.v.m. "formele eisen" van termijnvoorschriften is nauwelijks te rijmen met zijn eigen handelen. In strijd met artikel 19^e, lid 3, Wav dat bepaalt dat "De beschikking wordt gegeven binnen dertien weken na dagtekening van het[boete] rapport", is de beschikking later dan twintig weken na deze termijn uitgevaardigd. Na verloop van 13 weken kon de cliënt echter redelijkerwijs verwachten dat geen boetebeschikking uitgegeven zou worden en hoefde zelfs niet op zijn hoede zijn in verband met een tijdige reactie.

Mitsdien: U Edelachtbaar college moge:

- a) het hoger beroep gegrond verklaren;
- b) de uitspraak van de rechtbank van 23 april 2008 Reg.nr.AWB07/7814 WET vernietigen;
- c) de bestreden Beslissing van niet-ontvankelijkheid d.d. 19 september 2007 van het Ministerie vernietigen en in deze rechtszaak de Ministerie te gelasten voor een inhoudelijk heroverweging van het bestreden beschikking van 28 november 2006;
- d) het Ministerie veroordelen tot betaling van de proces kosten van de beide instanties te vermeerderen met de wettelijke rente tot aan de dag van volledige voldoening.

Hoogachtend,

De gemachtigde,

Dr. A.A.Riyazi M.I.B.A.

